

Tunadalskyrkan 13 04 14 3 söndagen i påsktiden

Ps 23

Vi använder många symboler och bilder för att beskriva det som är svårt att beskriva. Det kan handla om egenskaper, det kan handla om uttryckssätt, och beroende på våra förutsättningar och kunskap kan vi lägga in olika saker i symbolen. En bild som används mycket i kristna sammanhang är ju bilden av den gode herden, som också är tema för den här söndagens texter. Jag har aldrig mött en herde, jag är uppväxt i stadsmiljö, har ingen erfarenhet av djurhållning, och kan egentligen inte erfarenhetsmässigt relatera till bilden. Men den som är uppväxt med djur, kanske till och med med får, har ju en helt annan förståelse och lägger in andra värderingar när man tänker runt det hela.

Men tänk att vi oavsett vilket, har möjlighet att ta till oss bilden, tänka oss in i situationen och kunna göra det vid olika tillfällen i livet, beroende på hur omständigheterna ser ut. I en av dagens texter talar Jesus om sig själv som den gode herden, den som ger sitt liv för fåren, den som älskar dem så mycket att han gör vad som helst för deras skull. Och då blir "får" en symbol för oss människor, och det säger oss att han vill vara den som leder oss och hjälper oss, för herdens främsta uppgift är ju att se till sin flock, leda dem till bete och vatten och skydda dem för faror av olika slag.

I den 23:e psalmen som vi nyss läste finns många av herdens egenskaper uppräknade, och det handlar sannerligen inte om en passiv herde, utan om en i högsta grad aktiv herde, som ställer upp, som agerar, som gör bästa möjliga för dem han har i sin vård. Det skulle bli en lång predikan om man skulle ta upp alla begrepp och tänka omkring dem, men jag vill använda första strofen och låta den bli en sammanfattning av psalmen. Vad står det: Herren är min herde! Man kan betona det här på olika sätt och därigenom hitta olika betydelser. HERREN är min herde, Herren ÄR min herde, Herren är MIN herde, Herren är min HERDE. Och det blir mina punkter i predikan.

HERREN är min herde. Det är inte vilken som helst som erbjuder en relation. I dagens samhälle har vi så många som säger: jag har rätt, jag vill ha din uppmärksamhet, jag kan ge dig lycka, jag kan ge dig framgång och allt vad det nu är, och det är inte alltid lätt att förstå om det är positivt eller negativt. Enligt bibeln så är HERREN den som vill vårt bästa, den som en gång skapade människan till sin avbild, som kan ge möjligheter som ingen annan kan ge. Och det beskrivs så här i ps 23: han för mig i vall, han låter mig vila, han ger ny kraft, han leder på rätt väg, han är med mig, han gör mig trygg, han ger av sitt goda. Han vill mitt bästa, även vi inte alltid förstår det och tycker att det som sker blir precis tvärtom. Men att HERREN är vår herde betyder inte frånvaron av problem och mänskliga tillkortakommanden, för den som vill ha med Herren att göra lever inte som i en bubbla borta från allt runtomkring, men lever med möjligheten att få del av allt det som han vill erbjuda mitt i vår vardag, och att mitt i livet hämta kraft och styrka och få del av hans omsorg och närhet. Herren vill ge av sitt åt oss, och det uttrycker vi i de flesta gudstjänster, åtminstone här i Tunadalskyrkan genom att be välsignelsen: *Herren välsignar dig och beskyddar dig. Herren låter sitt ansikte lysa emot dig och visar dig nåd. Herren vänder sitt ansikte till dig och ger dig sin fred och frid.*

Herren ÄR min herde- Tänk vilken betydelse ett litet enstavigt ord kan ha: han ÄR- inte den som var eller kommer någon gång i framtiden utan som just nu är, mitt i min livssituation. Och han som ÄR, Jesus Kristus han säger också: Kom till mig du som är trött och tyngd av bördor, jag skall ge dig vila, eller som grundtextens ord säger: Jag skall vila dig. Inte tidigare eller någon gång i kommande dagar utan just nu, idag! Och han som är vill också finnas med i omständigheter som kan kännas svåra eller som vi inte riktigt kan hantera; Inte ens i den mörkaste dal fruktar jag något ont, ty du är med mig, din käpp och stav gör mig trygg. Käppen och staven är herdens viktigaste redskap. De hjälper herden att hålla ordning på sina får, de blir ett skydd och vapen mot rovdjur, de kan vara en hjälp att se till att det inte gömmer sig farligheter i gräset. Bibelns ord skulle jag vilja säga är som en käpp och stav för oss. Där kan vi hämta

tröst och styrka, där kan vi få hjälp att kunna stå emot. Det behöver inte vara långa avsnitt, det kan handla om bara en enda vers, det kanske till och med kan vara ett enda ord som vi får stava på och känna hur det styrker och hjälper! Smaka t ex på ordet närhet, eller trofasthet, eller trygghet. Han som är vill dela med sig till oss.

Den här psalmen skrevs av kung David, en man med stora rikedomar, mycket makt och med hur många möjligheter som helst. Ändå har han behov av att vända sig till någon utanför sig själv, till den som ÄR Det var nog inte alltid så lätt att vara kung och försöka hålla ihop allt. Och utifrån det kanske skrivningen: Du dukar ett bord för mig i mina fienders åsyn får en helt annan betoning. Han som är vill ge en trygghet, vill stötta och hjälpa och ge kraft och styrka, mitt ibland fiender och de som vill allt annat än att ge ett dukat bord. Och då kanske det får vår del inte bara handlar om människor som vi kallar fiender, för det har vi förhoppningsvis inte så många, utan också om situationer, omständigheter, mycket av det vi inte riktigt förstår oss på som kan bli som fiender och sätta käppar i hjulet för oss, men där han som är vill ge nya möjligheter, vill hjälpa oss att se sammanhang och orsaker och ge mycket av vishet och klokhet att kunna ta tag i det som behövs.

Herren är MIN herde. Det handlar inte bara om alla andra, utan om mig, det är jag som får vila på gröna ängar, det är jag som får komma till vatten där jag finner ro, det är mig han leder på rätta vägar; för att använda gamla översättningens formulering. Det handlar inte om alla andra utan om mig, jag som kan tvivla och undra, jag som kan ifrågasätta om jag duger, men att han är MIN herde handlar inte om mina prestationer, och vad jag kan göra, utan om att jag är älskad för att jag är jag, med brister och förtjänster. Du smörjer mitt huvud med olja läser vi i ps 23, När en herde smorde in huvudet på sitt får med olja, var det för att inte insekter skulle kunna sätta sig fast på huvudet och skada, men också ett sätt att ta hand om sitt får, så att det skulle få de bästa förutsättningarna för att må bra. Tänk att få känna hur herden smörjer mitt huvud, hur han bildligt talat smeker mig över huvudet, säger: jag älskar dig, du är så värdefull och viktig, och vi kan

få luta vårt huvud mot honom och liksom ett barn i sina föräldrars knän bara få finnas i hans närhet och bara vara. Hur var det vi sjöng i psalmen nyss: Mitt barn, du är buren i skaparens famn, han andas intill dig så nära, han håller omkring dig, han känner ditt namn” Jag tror att det är viktigt att i dagens stressade samhälle försöka hitta sådana viloplats, där vi är tillåtna och inte minst tillåter oss själva att vila, där vi får del av grönt gräs och friskt vatten, det som gör att vi mår bra, där vi får nya krafter. Han är MIN_herde.

johannesevangeliet uttrycker det så här: *Åt alla dem som tog emot Jesus gav han rätten att bli Guds barn, åt alla dem som tror på hans namn.* Ett barn får ta emot och ifrågasätter aldrig rätten att vara i centrum. Tänk att vi kan få ha en sådan relation till honom.

Herren är min HERDE: ja egentligen sammanfattar väl det allt jag har sagt hittills. Herden, hjälparen, den som ser längre än fåren gör, den som vet var det finns bete och vatten, den som vet var det finns skydd för natten, den som beskyddar för rovdjur, den som söker efter det får som gått vilse, den som ser oss, känner oss och kan beskydda oss. Det finns ingen automatik i det, vi har fått vår fria vilja, vi kan välja att vara en del i herdens flock, vi kan välja att ställa oss på sidan och titta på, men han den gode herden, Jesus, som gav sitt liv för oss och blev levande igen, vill möta oss, vill fylla vår bägare till brädden, vill ge av överflöd, kanske inte i första hand ekonomiskt, men av allt vi behöver till vår inre människa, vill låta sin godhet och nåd följa oss i alla våra dagar. Vilken möjlighet, vilken tillgång vi har fått.

I en söndagsskolegrupp i Västergötland fick barnen skriva sin egen variant av ps 23, kanske med hjälp av de vuxna, men så här skrev Yenny 10 år:

Gud är min pappa, Han ser till att jag har allt det jag behöver. Han låter mej ha ett hem där jag trivs, och där jag får vila då jag är trött. Han piggar upp mig då jag är ledsen, och hjälper mig att fatta rätt beslut och göra rätt saker. Så är min pappa.

Även om många är elaka runt omkring mej är jag ändå inte rädd, för du är med mej, bibelns ord och din kärlek tröstar mej. Alla runt

omkring mej ser att du ger mej mat, kläder och annat jag behöver. Du ger mej så mycket kraft att det även räcker till att hjälpa andra. Alla dagar får jag känna din godhet och förlåtelse, och en dag ska jag få vara hos dej för alltid.

AMEN